

Szerkesztőség: Az arad-országi egyesült vasutak... Bérmentesen levéltek csak ismeret... Kéziratokat vissza nem küldünk.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Közlöny ára: helyben: 4 kr... Hirdetések: 8 hasábolj... Bélyegdíj külön 30 kr.

Egy korszakalkotó nap.

Budapest, július 31. Az 1889. évi augusztus hónap elsője örökre emlékeztető nap marad a Szent-István koronája alá tartozó birodalom közgazdaságának ánnálsáiban.

ellanyhult konstitúciókba és erdélyi s romániai tanulmányjára, melyet a congenialis Wekerle pénzügyminiszterrel együtt tett, az örvendetes sejtelmek és remények egész raját keltették fel.

számára. Azon nem szabad fennakadni, ha pezsgő buzgalmában néha egy küss keményen, kíméletlenül lép fel: a ki a csillagok közt kutat, nem ügyelhet mindig kinos pontossággal arra, hogy jaj!

ték ki a persa udvarhoz s ez állásából hívták nemrég vissza, hogy a szerb udvarnál foglalja el a követi állást.

KÜLFÖLD. — A Boulanger-per.

A ma érkezett francia lapok terjedelmes tudósítást közölnek Boulanger és társainak formázott megidézéséről és a per jelenlegi állásáról. A bűnvádi eljárás 466 ik cikkre értelmében a megzokított vádlottak, saját lakásukon trombitásról mellett szőlítanak fel, hogy is nap alatt jelenjenek meg a bíróságon.

bérbe adni szándékozott. De azóta rendeletet adott, hogy a ház kapujáról vegyék le a bérleti hirdetőt, mert bizony számít arra, hogy október folyamán Párisban lesz. A tábornok háza most teljesen lakatlan s az a szomban levő ház felügyelőjének gondja alatt áll, Midőn a trombitásról a közzét rendelet kifüggesztése alkalmával megzokított, a házfelügyelő nevével és gyermekeivel együtt kirohant a házból.

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája.

Országgyűlési tudósítás. (Szerkesztői Staller Ferenc, 1889. június 7. — 1840. febr. 27.) Az 1889-90-iki országgyűlésen már nagyon összetörték a sármak, melyeket a kormány erőszakossága a magyar alkotmányon elkövetett; Vessélynyit, ki az 1888-iki árvis alkalmával feloldozlag viselte magát, elfogatta; Kossuthot s az országgyűlési ifjakat elíteltette, sőt a legnagyobb körben az országgyűlés megnyitása kor követte el.

lyl (Post). Az 1885 június 22-től egész az országgyűlés végéig egy gysas alakot lát huzódni a RRk tanácskozásán, — a szólás-szabadságon ejtett sérelmek között első volt B. Vessélynynek a szathmári gyűlésen mondott beszédéről, később Balogh Jánosnak országgyűléseni nyilatkozatáról pörbe lett idéztetve, nem lehetett, hogy az akkori országos RR, kik a szólás-szabadságot s alkotmány védpajzsát tekintik, fel ne szólaltak volna e mellett — felszóltak; igenis s 17 rendbeli üzenetet váltottak a főrenddel s igen sajnósan esik az, hogy éppen ezen fő RRk akasztották meg a felhívásnak a Felsőge elebe lehető juthatását. Ugy látták az akkori országgyűlési RRk is, hogy midőn valaki közhelyen mondott beszédért büntetés alá vonható, azt ugyanazon közhely bírósága ítélje el. Erre a fő RRk okoskodása az volt, hogy eme perek már bíró előtt lévén, majd fog az a RRk emez állítása csupán csak a magános perekre alkalmazható — de veszedelmes azon állítás is, mintha a bíró ítélte ellen többé kifogást tenni nem lehetne (mert ez nagy önkényre adna alkalmat és hogy a perlekedőket a bíró önkénye ellen védették az ország RR-el, bizonyítják az 1308. eszt. midőn Illsházi perét a rendek megemléstették; így van az külső országokban is, hol az ítélőszékek kivül, még egy csaations-törvényszék létezik, mely a bíróság elleni helyes kifogások esetében a pört megemléstetik. Egyébiránt a mi a szólás-szabadságon ejtett legközvetlenebbi sérelmeket illeti: látunk itt törvénytelen befogatókat, látunk perbeidézéseket, látjuk a meggyé végzéseinek megemléstetését s több más ilyen sérelmeket. — 1-ór az országgyűlés után mindjárt következett az ifjaknak katonai erővel elfogatása. 2-ik sérelem, hogy midőn Pestmegye esen tárgyban felrattott a királyhoz, és sokáig válasz nem érkezett, akkor a megye küldöttét megemléstett a felségéhez, de elibe nem bocsátatták. 3-ik sérelem azon számtalan le-

írások, melyek a vármegyék hűségét kétségbe hozni akarták, melyekben az esetek el fognak soroltatni, szélsőleges léssen kimondani azt is, hogy melyek a Crimen laesse Nations esetek. Hogy a kögyűlésen mondott beszédéért ne lehessen senkit nótára idézni de igen is a közpuczon mondottakért, melyk fogyvernél veszedelmesebbek. Es így szóval is lehet hűtlenséget elkövetni Egyébiránt nem tartja helyén, hogy követni Egyébiránt nem tartja helyén, hogy követni, midőn a pesti sérelemnek rögtöni orrosoltatását kívánjuk 1791. 23 magyar-szabata eszedkedjünk. A bíráknak e perekben procedurájukat és ítélőket törvényteleneknek találja ugyan, mégis őket annyira függőtelenség kívánja, hogy ha maga a Felsőge mondta volna is, hogy a ifjakat az ítélet ellenére felszabadítsa, azt nem lehetett volna elfogadni, így nekünk sem lehet a bírák ítéletét fesszagnai, különben az következnék, hogy mi az ifjak ellen szóló bírákat, a felség a mellettük szólókat fogja kívánni. A mult 1825. országgyűlésen, midőn a magánosok közti viszonyok kérdésé forgott tena, a törvényhozás törvénytelenségek mondta ugyan a bírák ítéletét, de mind a mellett őket nem cassálta s azt sem mondá, hogy mindenki fizesse vissza az ítélet által károsultnak pénzeit; a szólok jeleníti, hogy a B. Vessélynyit, Kossuthot és az ifjakat sem nem pártolja sem nem kárhóztatja; de régi kemény törvényeink mellett nem lehetett őket a Ficsosnak más mint hűtlenségi perbe idézni. Mindnyájok közt szomban legnehezebb sorsuk volt az ifjaknak, kikről az ítéletben s mondatik, hogy már az országgyűlés alatt tartották öszjöveteleiket, ha tudta ezt a kormány, miért mindjárt akkor nem elvezette, és mikor mint lázasztók ellen pör indították, a külföldön azt a nevezteses pasquill csináltak, hogy lefestettek a porban játszó gyermeket fegyverekkel környezve, s aláírták „Revolution de Hongrie.” Vessélynyire nézve nem tartja a szólok az ítéletet terhesnek sőt ugymond, ha bebizonnyították, hogy a

dum verbum regium idéstet. Nagy Pál (Sopron). „Ha felség sértési esetek el fognak soroltatni, szélsőleges léssen kimondani azt is, hogy melyek a Crimen laesse Nations esetek. Hogy a kögyűlésen mondott beszédéért ne lehessen senkit nótára idézni de igen is a közpuczon mondottakért, melyk fogyvernél veszedelmesebbek. Es így szóval is lehet hűtlenséget elkövetni Egyébiránt nem tartja helyén, hogy követni Egyébiránt nem tartja helyén, hogy követni, midőn a pesti sérelemnek rögtöni orrosoltatását kívánjuk 1791. 23 magyar-szabata eszedkedjünk. A bíráknak e perekben procedurájukat és ítélőket törvényteleneknek találja ugyan, mégis őket annyira függőtelenség kívánja, hogy ha maga a Felsőge mondta volna is, hogy a ifjakat az ítélet ellenére felszabadítsa, azt nem lehetett volna elfogadni, így nekünk sem lehet a bírák ítéletét fesszagnai, különben az következnék, hogy mi az ifjak ellen szóló bírákat, a felség a mellettük szólókat fogja kívánni. A mult 1825. országgyűlésen, midőn a magánosok közti viszonyok kérdésé forgott tena, a törvényhozás törvénytelenségek mondta ugyan a bírák ítéletét, de mind a mellett őket nem cassálta s azt sem mondá, hogy mindenki fizesse vissza az ítélet által károsultnak pénzeit; a szólok jeleníti, hogy a B. Vessélynyit, Kossuthot és az ifjakat sem nem pártolja sem nem kárhóztatja; de régi kemény törvényeink mellett nem lehetett őket a Ficsosnak más mint hűtlenségi perbe idézni. Mindnyájok közt szomban legnehezebb sorsuk volt az ifjaknak, kikről az ítéletben s mondatik, hogy már az országgyűlés alatt tartották öszjöveteleiket, ha tudta ezt a kormány, miért mindjárt akkor nem elvezette, és mikor mint lázasztók ellen pör indították, a külföldön azt a nevezteses pasquill csináltak, hogy lefestettek a porban játszó gyermeket fegyverekkel környezve, s aláírták „Revolution de Hongrie.” Vessélynyire nézve nem tartja a szólok az ítéletet terhesnek sőt ugymond, ha bebizonnyították, hogy a

a kormány ellen mondottokat a szathmári gyűlésen a törvényhozó Pest ellen mondotta volna, akkor most a B. Vessélyny nem volna a Gräfenbergben. — Kossuthot szintén büntetésre méltónak állítja azért, mert közlesei egyoldaluk voltak” stb. Ez egykorú beszédre Deák Zala követe adta meg a választ. „O Sopron követének előadásait nem tartja következetesnek; mert törvénytelenség tartja az ítéleteket, és mégis azokat megemléstetni s a bírákat feleletre vonni nem akarja, holott a kormányt feleletre lehet vonni. B. Vessélyny ellen mondot szavára pedig azt jegyzé, meg, hogy Sopron követének szive jobbi mint szavai, s meg van győződve a felől, hogy a követ ur maga is örül azon, miszerint Vessélyny legalább Gräfenbergbe bocsátott, ha azon sok áldozatért, melyeket a mult viaradaskor az emberiség gyűvésben tett, legalább azeme, világa-magyarod, s ha est nem egy értette Sopron követe, úgy óhajtaná, hogy a kormány ilyen elvű legyen, ha nem a magánosok közti viszonyok kérdésé forgott tena, a törvényhozás törvénytelenségek mondta ugyan a bírák ítéletét, de mind a mellett őket nem cassálta s azt sem mondá, hogy mindenki fizesse vissza az ítélet által károsultnak pénzeit; a szólok jeleníti, hogy a B. Vessélynyit, Kossuthot és az ifjakat sem nem pártolja sem nem kárhóztatja; de régi kemény törvényeink mellett nem lehetett őket a Ficsosnak más mint hűtlenségi perbe idézni. Mindnyájok közt szomban legnehezebb sorsuk volt az ifjaknak, kikről az ítéletben s mondatik, hogy már az országgyűlés alatt tartották öszjöveteleiket, ha tudta ezt a kormány, miért mindjárt akkor nem elvezette, és mikor mint lázasztók ellen pör indították, a külföldön azt a nevezteses pasquill csináltak, hogy lefestettek a porban játszó gyermeket fegyverekkel környezve, s aláírták „Revolution de Hongrie.” Vessélynyire nézve nem tartja a szólok az ítéletet terhesnek sőt ugymond, ha bebizonnyították, hogy a

